

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MENEER BAL SNAPT ER

GEEN BAL VAN

Toneelstuk voor kinderen

door

Rien de Mulder

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1995

Nr. 1353

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1984 Toneelfonds J. Janssens/Rien de Mulder

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S

MENEER BAL, groot struis
 MARTHA, de kuisvrouw
 JUFFROUW JANSSENS
 JUFFROUW VAN DEN BROEK
 MEESTER SOMERS
 MEESTER PLASMANS
 MEVROUW DE INSPECTRICE (klein, smal)
 MEVROUW DE BAKKER
 TOM
 ELS
 JAN
 JOHAN
 + KINDEREN

D E K O R

Het stuk speelt op drie vlakken:

- * Een klas
- * De speelplaats
- * Het bureau van Meneer Bal. Dit bureau heeft een deur en een raam die uitgeven op de speelplaats.

O P V O E R I N G S R E C H T

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste
 ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van
 de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M., Aarlenstraat
 75-77, te 1040 Brussel.

(Twee kinderen - Tom en Els - zitten in de klas te schrijven.
Verder is de school verlaten. Van achter de schermen klinkt dit liedje
gezongen op de melodie van "Altijd is Kortjakje ziek")

Hier op school, van groot tot klein
moeten alle kinderen netjes zijn.
Anders komt er een bericht
aan de sloddervos gericht.
En dan pennen wij maar straf,
die de directeur ons gaf

MARTHA: (komt op met schoonmaakgerei, gaat naar de klas)

Zo, de school is weerla uit. Eens gauw de klassen oprissen,
en dan kan ik ook naar huis. (Begint af te stoffen, komt bij Tom)
Maar jongen toch! Wat zit jij hier nog te doen? De school
is toch al lang uit?

TOM: Ik heb straf, Martha! Tien bladzijden! Maar ik ben juist klaar.
Kijk maar: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

MARTHA: Wablief? Zoveel! Heb jij dat allemaal geschreven? Wat
een werk! En waarom moest jij dan zoveel strafwerk maken, als
ik vragen mag?

TOM: Er hing een geel bericht, maar ik had het niet gezien. Ik
was zo druk aan het voetballen. Na de speeltijd vroeg meneer Bal
of ik het bericht gelezen had. En ik zei: "Ik wist niet dat er
een bericht hing, meneer Bal."

MARTHA: En wat zei meneer Bal toen?

TOM: "Dat kost je tien bladzijden, Tom!" Gelukkig ben ik er nu
vanaf. Misschien is de voetbalmatch in onze straat nog niet gedaan.
Als ik hard loop, kan ik de tweede helft nog meedoen! Daag!
(rent weg)

MARTHA: Dag Tom! Zorg voor een paar goede goals hé! (stapelt de
bladzijden netjes op de bank, gaat dan voort met afstoffen. Komt
zo bij Elsie die nog ijverig zit te pennen) Wel heb je van je
leven! Nu zit hier nog een kind te pennen! Maar Els toch! Je
moest al lang met de poppen zitten spelen! Had jij het bericht
ook niet gelezen?

ELS: Jawel, Martha, ik heb het wel gelezen, maar ik heb niet gedaan
wat erin stond. En nu moet ik van meneer Bal dertig bladzijden
schrijven!

MARTHA: Wablief?! Dertig bladzijden? Is hij nu helemaal gek geworden?
Dertig bladzijden...Die man is op zijn kop gevallen! En hoeveel
heb je er al af?

ELS: Twaalf

MARTHA: Twaalf nog maar! Dan ben je nog niet in de helft. Kom hier kind, dat ik je help. (gaat naast Els in de bank zitten) Heb je een pen voor me?

ELS: Ja, hier.

MARTHA: Wat moet je schrijven?

ELS: "Ik moet altijd uitvoeren wat meneer Bal in zijn berichten vermeldt".

MARTHA: (begint te schrijven, maar is dat duidelijk niet gewend) Ik moet altijd...altijd, hoe schrijf je dat ook weer? Met een "e" en een "i" ?

ELS: Nee, Martha, dat moet met een lange "ij".

MARTHA: Juist ja...altijd uitvoeren...wat kwam er dan?

ELS: ...wat meneer Bal in zijn berichten vermeldt.

MARTHA: ...wat meneer Bal in zijn berichten...dat schrijf je met "ch" hé?

ELS: Ja.

MARTHA: ...berichten vermeld...hoe moet dat van achter?

ELS: Met "dt".

MARTHA: Dank je. Zo, we kunnen starten.

(ze zitten een poosje in stilte te pennen. Dan haalt Martha een zakje boven)

MARTHA: Wil je een snoepje?

ELS: O ja, graag.

MARTHA: Als je iets in je mond hebt, kan je dubbel zo hard schrijven, vind je niet?

ELS: (knikt) Mmmmm...

(schrijven weer voort. Licht uit)

(De volgende dag)

MENEER BAL: (komt over de speelplaats, gaat zijn bureau binnen. Voert een heel ritueel uit van boekentas wegzetten, jas uitdoen, netjes weghangen, haren kammen enz...) Aha, alweer een nieuwe schooldag! (enthousiast handenwrijvend) Even kijken welke dag we hebben. (gaat naar de scheurkalender, scheurt een blaadje af) Zo, is het woensdag? Dan is de week al half! Wat gaat de tijd toch vlug!

MARTHA: (komt de speelplaats op met een stofzuiger. Ze begint te vertellen tegen het publiek, leunend op de stofzuiger.

(Ondertussen is mr. Bal in zijn bureau bezig, waar mogelijk voert hij een pantomime op, aangepast aan Martha's verhaal)

MARTHA: Ja, die mr. Bal toch, dat is me er eentje! Mr. Bal is de directeur van de lagere school. Hij is een heel strenge directeur. Alle kinderen zijn bang voor hem. En de leerkrachten ook wel een beetje. Hij ziet er ook helemaal niet vriendelijk uit. Hij is heel groot en altijd keurig netjes gekleed. Zijn broek is nooit gekreukt en zijn vest altijd netjes afgeborsteld. Van zijn dikke, zwarte haardos ligt nooit één haartje verkeerd. Hij draagt een bril met donkere randen en heeft een grote stijve snor. En zijn schoenen blinken altijd als spiegeltjes. Als hij niet zo groot was, zou je mr. Bal door een ringetje kunnen halen. Nu zijn er wel meer van die keurge, nette heren. Maar het vervelende met mr. Bal is, dat hij wil dat alle leerkrachten en kinderen van zijn school even keurig en netjes zijn als hijzelf.

(intussen zijn de kinderen beetje bij beetje op de speelplaats verschenen. Mr. Bal verlaat zijn bureau, de pantomime gaat verder op de speelplaats)

MARTHA: Als de kinderen buiten zijn, loop mr. Bal meestal als een wervelwind over de speelplaats. Overal heeft hij wat aan te merken. Hier ziet hij een stel afgezakke kousen, daar hangt een jas scheef, wat verder zit er een bovenop zijn boekentas, of er maakt iemand handstandjes tegen de muur. En o wee als er iemand in een stripboek zit te lezen! Dat krijgt hij nooit meer terug!

(de bel gaat. De kinderen zetten zich in rijen en gaan af; één rij naar de klas, de anderen in verschillende richtingen af. Mr. Bal loopt er als een verkeersagent tussen, steeds maar verbeterend. Martha kijkt toe)

MARTHA: Als Mr. Bal zo een poosje gemopperd en bestraft heeft, dan is opeens de maat vol. Dan kan er niets meer bij. Als mr. Bal dan een kind ziet met zwarte knieën of afgezakke kousen, of hij ziet een meester met een gekreukte broek, of een juffrouw met een ladder in haar kous, dan wordt hij boos. Maar hij wordt niet gewoon boos. O nee! Als mr. Bal boos wordt, dan lijkt het alsof hij gaat ontploffen. Zijn hoofd wordt dan vuurrood, en zijn haren gaan rechtop staan.

(intussen komt Johan de speelplaats opgerend. Hij ziet er super slorig uit, en houdt zijn boekentas in zijn armen geklemd.)

(Mr. Bal grijpt Johan in de vlucht bij zijn kraag. Van schrik laat Johan de boekentas los. Deze blijkt opengescheurd en overvol te zijn. De inhoud vliegt in het rond. Mr. Bal maakt zich boos.

Johan raapt haastig alles op en verdwijnt naar de klas)

MARTHA: Dan wijst hij naar diegene die niet in orde is, en wil roepen wat er mis is. Maar omdat hij zo boos is, komt er geen woord over zijn lippen. Dan draait mr. Bal zich om en beent met reuzestappen naar zijn bureau. En als er iemand voor zijn voeten loopt, wordt die gewoon omvergeduwd.

MR. BAL: (stormt richting bureau, maar loop onderweg tegen Martha aan) Maar Martha, loop toch niet altijd voor mijn voeten! En wat doet die stofzuiger hier? Sinds wanneer wordt de speelplaats gestofzuigd?

MARTHA: Kalm, kalm! Ik ga al hoor! Je bent weer eens boos zeker?

MR. BAL: "Je"! "Je"! Een beetje eerbied voor het gezag asjeblief! Ik wens hier op school alleen met "U" aangesproken te worden, begrepen?

MARTHA: Tot uw orders, meneer "U"! Maar ik zie niet in waarom je -pardon "u"- uw boosheid op mij moet uitwerken. Trouwens, die arme schaaapjes van kinderen verdienen ook wel wat beters.

MR. BAL: In mijn school word ik boos wanneer ik wil! Wie is hier directeur? Jij of ik?

MARTHA: Goed, goed, ik zwijg al. (zet de stofzuiger aan)

MR. BAL: Waarom sta je nu in 's hemelsnaam die speelplaats te stofzuigen?

(Martha doet voort, hoort niets)

MR. BAL: (luider) Wat doe je met die stofzuiger op de speelplaats? (Martha reageert nog steeds niet)

MR. BAL: (schudt aan haar arm en roept bij haar oor) Wie stofzuigt er nu een speelplaats?

MARTHA: Wat zegt u?

MR. BAL: Waarom sta je de speelplaats te stofzuigen?

MARTHA: (zet de stofzuiger af) Ik versta u niet hoor. U ziet toch dat ik aan het stofzuigen ben!

MR. BAL: Natuurlijk zie ik dat! En ik vraag je al de hele tijd waarom je dat doet!

MARTHA: Waarom? Om het vuil weg te zuigen natuurlijk!

MR. BAL: Maar dat doe je toch niet op een speelplaats!

MARTHA: O nee? Op een speelplaats valt ook vuil hoor, en veel zelfs. Ik zal het u laten zien, kijk. Als u dit opentrekt kunt

u de zak eruit halen. Kijk eens wat een volle zak! U hebt er geen idee van wat daar allemaal inzit: papiertjes, zand, gommetjes, knopen, lege vullingen, knikkers, kauwgom.....(buigen zich beiden aandachtig over de zak tijdens de opsomming. Martha haalt er een en ander uit en verspreidt het over de grond)

MR. BAL: Maar wat zit ik hier nu in die vuilnis te staren? Je brengt me op een dwaalspoor, Martha! Ik vroeg je waarom je de speelplaats met een stofzuiger schoonmaakt. Dat kan je toch veel beter met een bezem doen?

MARTHA : Ah! Maar dat is het 'm juist! Ik heb geen bezem!

MR. BAL: Heb jij geen bezem? Wat vertel je me nu? Ik heb er vorige maand nog een nieuwe gekocht!

MARTHA: Dat klopt, ja. Maar die is verdwenen.

MR. BAL: Verdwenen? Hoe kan een bezem nu zomaar verdwijnen?

MARTHA: In een school kan van alles verdwijnen, mr. Bal, wist u dat niet?

MR. BAL: (wordt boos en beent zijn bureau in) Wacht maar! Ik maak er onmiddellijk een bericht van. (neemt een groen papier en draait het in de schrijfmachine. Wil beginnen typenx Wel potverdorie, wie legt die groene papieren onder mijn handen? (trekt het uit de machine en zoekt in een lade) De groene berichten zijn voor de leerkrachten en ik denk niet dat een van mijn leerkrachten Martha's bezem zou doen verdwijnen. Zo gek zijn ze nog niet. (blijft zoeken in de lade, op het bureau, dan in de kast) Waar zijn nu toch die gele papieren gebleven? Misschien zijn ze op...ik zal in het magazijn een nieuw pak halen. (Gaat het bureau uit, langs Martha heen, die nog steeds op de stofzuiger staat te leunen. Als hij al een eind verder is, keert hij opeens op zijn stappen terug) Wat sta jij daar te doen, Martha?

MARTHA: Ik sta te wachten U zei: "Wacht maar". Wel, ik wacht.

MR. BAL: Dat was niet tegen jou, stomme gans! Vooruit, werk verder! En ruim die rommel daar op! (af)

MARTHA: (begint de rommel terug in de zak te doen) Nu nog mooier! Eerst wil hij per sé weten wat er allemaal in die zak zit...Bereidwillig als altijd maak ik die zak open, ik maak er compleet een kleine tentoonstelling van...dan zegt hij me te wachten, en twee minuten later maakt hij me uit voor "stomme gans"! Probeer maar eens goed te doen voor zo'n mens!

MR. BAL: (komt terug naar het bureau met een pak papier, opent het , haalt er een geel bald uit, draait het in de machine en spreekt terwijl hij typ) Bericht aan alle kinderen: "Ik wil vandaag nog die bezem terug, hier in mijn bureau." Getekend, Mr. Bal, uw directeur. (haalt het bericht uit de machine en hangt aan het raam) Zo, dat is dat. Héhé, ik heb het er warm van. Me even opknappen hoor. (Pantomime voor de spiegel) Toch weer een formidabel idee van me, om die bezem hier in mijn bureau te laten brengen! Degene die hem terugbrengt is natuurlijk de dader, zo vang ik twee vliegen in één klap! Jaja, als schooldirecteur moet je het weten aan boord te leggen. Als ik niet een beetje psychologisch doorzicht had, zou ik er niets van terecht brengen!

MARTHA: (heeft intussen voortgewerkt. Kijkt op haar uurwerk) O, het is zo dadelijk speeltijd. Dan zal ik maar verdwijnen, anders struikelen die schatjes nog over mijn draad. (pakt haar boel op en gaat af)

(De bel gaat. De kinderen stormen buiten en beginnen te spelen)

TOM: Hé mannen, er hangt een geel bericht!

JAN: Zeg, die berichten altijd, die hangen mijn voeten uit, hoor. Ik ga voetballen.

TOM: Ik ga het eerst lezen. Ik heb geen om straks nog eens strafwerk te maken! Vanmiddag wil ik de hele match meespelen.

(Een aantal kinderen gaan het bericht lezen; één leest hardop.

Daarna spelen ze verder) Bericht aan alle kinderen: ik wil vandaag nog die bezem terug, hier in mijn bureau. Mr. Bal, uw directeur.

(De bel gaat, rijen worden gevormd. Meester Plasmans gaat met zijn rij langs het raam van het bureau, op weg naar de klas)

MEESTER PLASMANS: Kinderen, jullie hebben toch allemaal het bericht gelezen hoop ik?

(Enkele kinderen lezen terwijl ze langslopen. De twee laatsten van de rij blijven achter, verdwijnen, komen terug, de ene met de bezemsteel achter zijn rug, de andere met het onderstuk onder zijn trui. Bij de deur steken ze de steel terug in het onderstul en plaatsen hem zo tegen de deur dat hij naar binnenvalt als ze geopend wordt. Hierna sluipen ze naar de klas)

MEESTER PLASMANS: Waar komen jullie vandaan?

JAN: Euh...

TOM: Wij....wij...mijn veter was los, meester!

MEESTER PLASMANS: Zo...En jij dan, Jan? Jij moest zeker je vinger op de knoop leggen?

JAN: Nee meester...euh...ik bedoel: ja meester!

MEESTER PLASMANS: Ik geloof er geen barst van! Vooruit, aan het werk! We nemen ons rekenboek op bladzijde 33 en maken oefening twee, de eerste rij sommen.

MENEER BAL: (Heeft wat schrijfwerk gedaan, dat hij nu terzijde legt) Zo, dat is alweer gebeurd. Even kijken, welke dag zijn we ook weer? O, ja, woensdag. Dus morgen donderdag. Dat betekent: zwemles. Dat betekent ook: een heleboel kinderen die hun zwemgerief niet bij hebben. Ik ben benieuwd hoeveel het er deze keer zullen zijn. Dan zitten ze weer de hele zwemles aan de kant te niksken! Zoveel kostbare tijd die verloren gaat! Maar wacht, daar zal ik eens gauw iets aan doen. Waar is Martha? (kijkt door het raam) Elke keer als ik dat mens nodig heb, is ze nergens te zien! Even kijken of ze soms in de eetzaal bezig is. (trekt de deur open, de bezem valt naar binnen) Wel potverdorie!! Daar heb je de bezem! Hoe komt die opeens hier? Nu weet ik nog niet wie de dader is. (ziet een meisje over de speelplaats lopen) Hé, meisje, wat doe jij hier? Waarom zit je niet in de klas?

MEISJE: Ik moet naar het toilet, meneer Bal.

MR. BAL: Dat moet je tijdens de speeltijd doen! Zeker weer vergeten, hé?

MEISJE: Ja, meneer Bal.

MR. BAL: Vooruit, maak dat je op het toilet zit, en zorg dat het niet weer gebeurt!

MEISJE: Nee, mr. Bal.

MR. BAL: O, zeg, loop als je klaar bent eens even naar de eetzaal. Als je Martha daar ziet, zeg haar dan dat ze onmiddellijk naar mijn bureau moet komen.

MEISJE: Ja meneer Bal.

MR. BAL: (gaat het bureau terug in en sluit de deur. Blijft staan wachten met de bezem in de hand. Martha klopt aan.) Ja!

MARTHA: Hebt u mij nodig, meneer?

MR. BAL: Kijk eens wie we hier hebben!

MARTHA: O! Mijn bezem! Kom hier mijn schatje, dat ik je in mijn armen druk. Waar ben je zo lang gebleven? (voert met de bezem een walsje uit)

MR. BAL: Doe toch niet zo onnozel, Martha! Zet die bezem neer. Je moet even een boodschap voor me doen. Ik wil dat je vijf zwembroeken en vijf badpakken voor me koopt. Hier heb je geld.

MARTHA: Vijf zwembroeken en vijf badpakken? U gaat zeker met vakantie?

MR. BAL: Welnee, stomme gans. Dat is voor de kinderen die morgen weer zonder zwemgerif naar school komen.

MARTHA: Ah! Nu begrijp ik het! En welke maat moet ik nemen?

MR. BAL: Welke maat? Heu...Is dat niet allemaal hetzelfde?

MARTHA: Er is toch wel een beetje verschil tussen een kind van de eerste en een kind van de zesde klas zou ik denken!

MR. BAL: Ja, misschien wel. Nu, koop er dan maar van elke maat één!

MARTHA: Dat komt in orde. Tot straks dan.

MR. BAL: (kijkt op zijn horloge) O, Martha, het is al bijna twaalf uur. Ik zal hier niet meer zijn als je terugkomt. Leg ze dan maar hier in de kast.

MARTHA: Goed meneer. Tot morgen dan.

MR. BAL: Zo, nu maak ik nog even een groen bericht. (leest terwijl hij typt) Bericht aan alle leerkrachten: "U mag de kinderen die geen zwemgerief bij zich hebben naar mijn bureau sturen. Ik heb zwempakken en zwembroeken te hunner beschikking. Meneer Bal, uw directeur." (hangt het bericht aan het raam. De bel gaat, de kinderen stuiven naar buiten en de school uit. De leraars lezen het bericht en gaan dan naar huis. Meneer Bal ook)
(Licht uit)

(De volgende dag)

MR. BAL: (Komt aan. Voert hetzelfde ritueel op als de vorige dag. Gaat naar de scheurkalender en scheurt hem af) Vandaag donderdag, zwemdag dus. Even kijken of Martha voor zwempakken gezorgd heeft. (trekt de kast open, haalt het pakje eruit, bekijkt vluchtig de inhoud) Ja, dat lijkt me in orde. (Pakje terug in kast. Intussen zijn er kinderen op de speelplaats gekomen. Na de bel, gaan ze in rijen naar de klas)

MEESTER PLASMANS: (terwijl de kinderen in de klas plaatsnemen)

Els, scheur jij eens even de kalender af. Welke dag is het vandaag?

ELS: Donderdag, meester.

MEESTER PLASMANS: Zo kinderen, dan doen we eerst geschiedenis, daarna rekenen, dan nog een uurtje taal, en dan is het onze beurt om te gaan zwemmen.

(Enkele kinderen reageren geschrokken, steken dan hun vinger op)

KIND: Meester, ik heb geen zwemgerief bij.

KIND: Meester, ik ook niet.

ELS: Meester, ik heb mijn zwemzak op de bus laten staan.

MEESTER PLASMANS: Ga maar naar Meneer Bal, die heeft zwemgerief voor jullie.

(Eén na één komen twee meisjes en drie jongens, ook uit andere klassens, bij mr. Bal kloppen en om zwemgerief vragen)

KIND: Meneer Bal, ik ben mijn zwemgerief vergeten. Onze juffrouw zegt, dat ik bij u een zwembroek mag komen halen.

MR. BAL: (geeft een zwembroek) Volgende keer niet meer vergeten!

KIND: Nee meneer Bal, dank u mr. Bal.

KIND: Mr. Bal, mag ik alstublieft een badpak van u gebruiken?

MR. BAL: Ook al vergeten? Zorg dat het niet meer gebeurt! En morgen gewassen terugbrengen.

KIND: Ja mr. Bal. Dank u, mr. Bal.

KIND: Mr. Bal, hebt u soms een zwembroek voor mij?

MR. BAL: Alweer een vergeetkop! Er komt geen einde aan! (enz.)

(Mr. Bal neemt telkens het bovenste van de stapel, geeft het, het kind bedankt en gaat terug naar zijn klas. Af en toe klopt de maat langs geen kanten. Het kind in kwestie houdt het gekregene op de speelplaats al passens voor zich)

JAN: (klop aan en gaat naar binnen) Meneer Bal, hebt u alstublieft een zwembroek voor mij? Ik heb de mijne thuis vergeten?

MR. BAL: (kijkt in de kast) Ik heb geen zwembroeken meer. Neem dit maar. (Geeft een super-meisjesachtig badpak)

JAN: Dank u, mr. Bal. (Op de speelplaats bekijkt hij het badpak) Moet ik daarmee gaan zwemmen?...Tja, er zal niets anders opzitten...

ELS: (loop over de speelplaats, blijft er staan treuzelen, komt Martha tegen) Martha, ik moet naar mr. Bal.

MARTHA: Waarom?

ELS: Ik heb mijn zwemzak op de bus laten staan.

MARTHA: O, ga maar een badpak vragen, ik heb er gisteren vij gekocht.

ELS: Maar ik durg niet, Martha. Meneer Bal zal zeker weer boos zijn.

MARTHA: Och, kindje, hij zal je echt niet bijten hoor. Kom eens hier, dat ik je bekijk. (bekijkt Els, veegt met een spons over haar wang, met de bezem over haar schoenen, trekt een kous op, kamt haar haren en knoopt haar vest dicht) Zo, je bent in orde, ga nu maar naar binnen.

ELS: (klopt aan en gaat binnen) Meneer Bal, krijg ik alstublieft een zwempak?

MR. BAL: Maar, maar... dat is nu al de negende! (maakt zich boos, grijpt een badpak, gooit het naar Els).

ELS: (benepen) Dankuwel, Mr. Bal (loopt weg).

MR. BAL: (gaat bij de tikmachine zitten, tikt een geel bericht, hangt het aan het raam. Dan zakt zijn woede weg.) Ha, dat zal die vergeetkoppen leren! Geen zwemgerief, geen zwemles voor de hele klas! En in de plaats van zwemles, straf schrijven! (de bel gaat, het is speeltijd. De kinderen komen naar buiten gelopen en lezen eerst het bericht voor ze gaan spelen. Ze kijken verwonderd, sommigen giechelen. Meneer Bal gaat over de speelplaats wandelen. Als hij in de buurt komt worden er kousen opgetrokken, vuilen handen achter de rug gestopt, e.d. Een stel kinderen is aan het elastiek-springen. Mr. Bal staat er een poosje naar te kijken, gaat dan in zijn bureel een grote meetlat halen, en begint af te meten of het elastiek we aan alle benen even hoog zit, en of de benen wel even ver uit elkaar staan.)

MR. BAL: Hier een centimetertje lager, zo ja... En aan deze kant drie centimeter hoger... En dit been twee centimeter dicht bij het andere... Zo. Nu kunnen jullie tenminste springen zoals het hoort. Als je iets doet, moet je het ook goed doen! (tijdens de speeltijd houdt meester Somers toezicht, en wordt halverwege afgelost door juffrouw Van de Broek. Als de bel gaat, verdwijnen de kinderen in rijen naar de klas. Eén rij kinderen met zwemzakken, juffrouw Janssens op kop, gaat naar het zwembad. Mr. Bal staat ze goedkeurend na te kijken. Dan gaat hij zijn bureel binnen gevolgd door Martha met haar schoonmaakgerief.)

MR. BAL: Heb je juffrouw Janssens zien gaan met haar klas, Martha? Dat is nog eens een voorbeeldige klas! Die juffrouw Janssens heeft haar kinderen goed in de hand! Daar zijn geen vergeetkoppen bij! Allemaal keurig in orde met hun zwemgerief.

MARTHA: (begint intussen het bureau af te stoffen met een plumeau). Och Meneer, waarom bent u toch altijd zo boos als er eens een kind wat vergeet? Ik durf erom wedden dat het aan hun ouders ligt! Misschien liggen die wel de hele avond voor hun T.V., of ze gaan voetballen of tennissen. Geen wonder dat zo'n kind wat vergeet!

MR. BAL: Allemaal kletspraat! De kinderen zijn goort genoeg om hun eigen zaken te beredderen! Ze moeten maar wat minder spelen! De school gaat vóór!

MARTHA : Och meneer, het zijn nog zo'n kleine dropjes! Laat ze toch